

pct. Det er tal, der taler for sig selv. Jeg gentager disse tal, fordi de klart tilbageviser påstanden om ugunstige forhold for pensionsopsparingen.

Pensionsopsparing er fremtidsplanlægning. Derfor er det vigtigt for pensionsopsparerne at kende de politiske vilkår, og vilkårene for den private pensionsopsparing ligger også fast. Den skattemæssige behandling af pensionsopsparing ændres ikke. Regeringen fastholder, at der er fuld fradragsret for bidrag til private pensionsordninger. Udbetalingerne vil fortsat være skattepligtige, og for kapitalpensionen fastholdes 40 pct.s-afgiften.

Det er regeringens politik at fastholde et robust grundlag for pensionsopsparing. Vilkaerne for den private pensionsopsparing er en del af et dynamisk samfund. Grundlaget for pensionsopsparing skal ses i lyset heraf. Derfor er det uundgåeligt indimellem at tilpasse reglerne for privat pensionsopsparing til den øvrige udvikling.

Det er helt urealistisk at forestille sig reformer af forskellig karakter uden at involvere pensionsområdet. Jeg tænker her på indførelsen eksempelvis af arbejdsmarkedsbidrag ved skattereformen af 1993, som også er blevet beskyldt for at udhule pensionsopsparingen. Det er ikke korrekt. Med indførelsen af arbejdsmarkedsbidrag sker der ganske vist en beskatning på indbetalingstidspunktet, men til gengæld skal der ikke betales arbejdsmarkedsbidrag af pensionsudbetalingen.

Pensionsopsparing i ordninger med løbende udbetaling, der er foretaget før skattereformen og med stor fradragsværdi, har tilmed fået en særlig fordel af skattereformen. Der skal ikke betales arbejdsmarkedsbidrag ved udbetaling, mens indkomstskatten med skattereformen er reduceret markant.

Som jeg nævnte tidligere, har regeringen anvendt mange penge på at afhjælpe samspilsproblemet. Samspilsproblemet kan efter regeringens opfattelse ikke afskaffes. Det er en nødvendig konsekvens af det danske velfærdssystem, hvor man målretter ydelserne til dem, der har behov. Danmark har et højt skattetryk, og samfundets generelt høje skatteprocenter gælder for alle samfundsgrupper, også pensionisterne. Derfor får alle samfundsgrupper også gavn af skattereformens nedsættelse af marginalsatserne.

Marginalsatserne varierer i 1996 mellem 36,7 pct. og 62,7 pct. Den lave sats gælder for Hørsholm, hvor landsgennemsnittet er 43,1 pct. Den

højeste marginalsats gælder endda kun for indkomster over 243.100 kr.

Skattereformen har i væsentlig grad afhjulpet samspilsproblemet gennem sænkning af indkomstskatten. Pensionisterne har opnået betydelige fordele ved skattereformen, større fordele end andre befolkningsgrupper, og langt de fleste pensionistfamilier får mere til rådighed end efter de gamle regler. Således anvendes netto 2,4 mia. kr. på bruttoficeringen af pensionerne for at sikre, at langt de fleste pensionistfamilier bliver stillet bedre ved reformen.

Som skatteminister vil jeg sige, at med skattereformen er samspilsproblemet blevet endnu mindre gennem sænkning af marginalsatserne. Eksempelvis sænkes bundskatten fra 22 pct. i 1993 til 8 pct. i 1998. Hertil kommer, at skatte- og pensionsreformen fra 1993 betyder, at pensionister med supplerende pensions- og renteindtægter får en markant større disponibel indkomst end tidligere.

Jeg mener i øvrigt ikke, at samspilsproblemet specielt skal afhjælpes via skattesystemet. Pensionister skal ikke beskattes lempeligere af pensionsindkomst. Indkomst skal behandles ens for persongrupperne, og som jeg sagde før, har skattereformen sænket skatterne også for pensionisterne.

Eksempelvis vil et pensionistægtepar med ATP og en privat pension på ca. 194.000 kr. få godt 16.000 kr. mere til rådighed i 1998, når skattereformen er fuldt gennemført, i forhold til de gamle regler.

Den nuværende regerings politik har således betydet forbedringer og ikke forringelser for pensionsopsparerne. Det er derfor ikke korrekt, når det antydes, at det ikke kan betale sig at spare op til pensionsalderen. Det kan fortsat betale sig.

Dagbladet Børsen havde i efteråret en række artikler om samspilsproblemet. Der var bl.a. et af eksemplerne, som blev fremdraget, hvor den private pension blev reduceret med 65 pct., når både skat og aftrapning af sociale ydelser var indregnet. Der blev fokuseret meget på dette. Det første indtryk, man fik, var, at det slet ikke kan svare sig at spare op. Man kan lige så godt læne sig tilbage og lade sig forsørge af det offentlige. Der bliver ikke noget tilovers af pensionsopsparingen, når skatten og aftrapningen har været der.

Ja, skatten tager som for alle andre borgere ca. 40 pct. Resten er bortfald af sociale ydelser. Og hvad bliver der så tilbage i dette regneeksem-